

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

5. De Eleëmosynis quibus Missionarii sustentantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

DE MISSIONARIIS. 13

prohibetur autem etiam divitibus prædicare, sed cavetur ne temporale lucrum intendatur. Et hoc est quod S. Apostolus Petrus omnes monet Pastores 1. Pet. 5. v. 2. *Pascite qui in vobis est grægem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum, neque turpis lucri gratiâ.* Missurus Dominus primum inter Prophetas Isaiam, postquam ipsius labia per unum de Seraphim ignito calculo sumpto ex igne altaris purgari fecerat, ut ulterius mittendæ aptitudo probaretur, quem, inquit, *mittam & quis ibit nobis?* Respondit autem Propheta: *Ecce ego, mitte me.* Quem locum exponens Angelicus Doctor, *nobis, inquit, acquisitivè sumitur, quasi diceretur: quis ibit ut non querat vanum honorem aut lucrum, sed nobis? Omnes enim, inquit Apostolus Philip. 2. v. 21. Quæ sua sunt quarunt, non quæ sunt Iesu Christi cujus sunt animæ; ad quas lucrandas & in fide fovendas, Missionarij mittuntur.*

ARTICULUS V.

De Eleëmofynis quibus Missionarij sustentantur.

IN præcedenti Articulo avaritiam damnavimus & turpe lucrum, ne utiquam tamen eleëmofynas fidelium, quibus Pastores, & operarii

14 TRACTATUS I.

operarii in vinea Domini alantur; illas enim ipse Salvator noster Apostolis quos mittebat concessit Luc. 10. v. 7. *Dignus est enim operarius mercede sua.* Prohibuerat quidem ipsis portare peram aut sacculum, sed hoc ideo quia volebat eis per eleemosynas providere de necessariis quod expresse inde infert S. Greg. Rom. 17. *Qui peram & sacculum portare prohibuit, sumptus & alimenta ex predicatione concedit, dignum est enim ut ab eis terrena stipendia consequamur, quibus patrie caelestis premia offerimus.* Et Aug. lib. 2. de consensu Evang. cap. 30. *Satis ostendit cur eos hac possidere ac ferre noluerit; non quod necessaria non sint sustentationi hujus vite, sed quia sic eos mittebat, ut eis hac deberi demonstraret ab illis ipsis quibus Evangelium credentibus annuntiarent, tamquam stipendia militantibus, tamquam fructum vinea plantatoribus, tamquam lac gregis Pastoribus.* Unde Paulus dicit 1. Cor. 9. v. 7. & sequentibus. *Quis militat suis stipendiis unquam? quis plantat vineam & de fructu ejus non edit? quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? numquid secundum hominem hac dico? an & lex hac non dicit? Scriptum est enim in lege Moysi: non alligabis os bovi trituranti Numquid de bobus cura est Deo? an non propter nos hoc dicit? Et infra Si nos vobis spiritualia seminamus; magnum est si nos carnalia vestra metamus? nescitis quoniam qui in sacrario operantur, quae de sacrario sunt, edunt?*

¶

¶ qui altari deserviunt, cum altari participant?
ita ¶ Dominus ordinavit iis qui Evangelium
annuntiant, de Evangelio vivere.

Inquiri autem hinc potest quid fieri debeat
de superfluis quæ ex eleemosynis recipiuntur,
& quæ propriæ sustentationi non sunt ne-
cessaria. Utrum ex his coacervare sibi possint
thesauros? an prodigè ultra necessitatem
expendere? Pro cuius resolutione supponen-
dum est, multa in illis locis esse necessaria
præter victum, & amictum, debitam sup-
pellectilem, famularum domus conductionem,
& alias expensas tam publicè quàm secretò
faciendas Reservari ergo possunt quæ præsentì
necessitati quidem videntur superflua, prævi-
dentur tamen fore aliquando necessaria, nec
sine fidelium gravamine tunc possent acquiri.
Cavendum tamen ne sub hoc pallio latitet
avaritia, & insatiata habendi concupiscentia.
Vituperandum omnino est, illa quæ ex
eleemosynis pro necessitate verè sunt super-
flua, superfluis usibus impendere, uti con-
viviis, quæ etiam apud Episcopos debent esse
frugalia, pretiosæ suppellectili, vestibus sump-
tuosis, numerosæ Bibliothecæ, quam curio-
sitas potius adornat, quàm discendi deside-
rium. Imo nec laudari aliquando potest ex
illis pretiosa ornamenta Ecclesiæ conficere.
Quæ ex eleemosynis Missionario sunt super-
flua, pauperibus fidelibus sunt necessaria,
Quæ necessitas in illis locis ex hoc major est,
quod

quod sæpè , ut habeant unde vivant , ad hæreticos declinent , & sic non tantùm paupertatem corporalem , sed & spiritualem incurrant. Interdum etiam , imò & sæpè sæpius aliqui ad fidem Catholicam redirent , si haberent unde viverent. Illis & similibus usibus impendenda sunt illa quæ Missionariis sunt superflua. Si de superfluis suis quicumque dives dare debet eleëmofynas , saltem in gravi necessitate ; quanto magis Ecclesiastici operarii missi pro lucro animarum , quando ipse vel in periculo sunt ut perdantur , vel in spe ut convertantur , dummodo quod ipsis necessarium est erogetur. Cogitent se non est Dominos , sed dispensatores : imitentur Evangelicum negotiatorem quærentem bonas margaritas : *Inventâ autem unâ abiit , & vendidit omnia quæ habuit & emit eam.* Matth 13. v. 45. Nulla tam pretiosa margarita quàm anima. Missionarii verò spirituales negotiatores sunt , si igitur mittantur , ut animas quærant , inventas emant , seu potius redimant , etiam impendendo ea quæ ipsis debent pro minimo æstimari , bona temporalia quæ suæ necessitati superfluunt. Eapropter nuper à Sanctissimo Domino Alexandro VII moderno Pontifice mandatum fuit ad petitionem S. Congreg. de Propag fide die 1. Octob. 1663. ne legata , eleëmofynæ , oblationes & cætera hujusmodi cujuscumque valoris , ex missione extrahantur , sed impendantur , primò quidem
in

in beneficium & manutentionem ac necessarium usum missionis : deinde in pauperum Catholicorum auxilium & sublevamen erogentur. Unde fit ut Missionarii omnes possint & debeant superflua sua in tales pauperes, necessitatem habentes, distribuere, & per hoc vacillantes confirmare, & aberrantes allicere.

ARTICULUS VI.

*Bonis exemplis aedificari debent tam fideles
quàm infideles.*

Olim Apostoli & primitivi ipsorum successores miraculis se probabant, tamquam veros Apostolici muneris ministros : quibus infideles excitabantur, ut ipsorum verbis crederent, miraculis bona & sancta vita accedebat. Modò verò cùm miracula desint, vita exemplaris id præstare debet quod per miracula fiebat Cum Moyses adferret populo legem quam in monte acceperat à Domino, resplendebat facies ejus luminosis radiis, ut sic efficacius mentes audientium legem illuminaret. Tale lumen voluit Dominus resplendere in moribus discipulorum suorum Mat. 5. v. 16. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem*

us-